

Redaktora Sleja

Kristīne Liepina

Ir sācies kārtējais mācību gads. Kā samanāms no saņemtajiem avīzrakstiem, tad augstskola ir gatava strādāt, tā dzīvo savu dzīvi- viss notiek. Kā notiek, tas jau ir cits jautājums. Vieni cer uz akreditāciju, citi uz to, ka tomēr reiz aizbrauks un saņems savas godīgi pelnītas stipendijas kāda no ārzemju augstskolām... Citi aun kājas augstskolas jubilejas ballei... Varbūt reiz un pavisam drīz pienāks beigas brīnumainajam stāstam par studentu pašpārvaldi šīnī augstskolā. Lietas pamazām, bet neatlaidīgi kartojās noteiktā secībā, iespējams, ka šoreiz visai pareiza.

Daži pāsniedzēji un amatpersonas ir pametuši šīs skolas mājīgās telpas, nu, gluži kā dzērves rudenim nākot. Citi atkal kā zilītes ir pulcējušies pie šī spēka gabaliņa. Kas zina, varbūt tas uz labu.

Katrā ziņā laikam jau nebūs prāta darbs turpināt bakstīt ar pirkstu no vienas acs otrā, lai sodītu kādu vai nopeltu par to, kas bijis un tādu vai citādu apstākļu dēļ noticis (sagādījis). Labāk jau nu tā draudzīgāk un arī racionālāk darbojoties jaunajā tūkstošgadē ieiēt, vai ne tā?

Vissirsnīgākie sveiciens visiem tiem, kas vēlas un jau darbojas *VIA Avīzē*.

Veiksmīgas medības!

Akreditēta augstskola piesaista tos gudrākos prātus

Līga Vanaga

Tas vairs nav nekāds jaunums, ka Vidzemes Augstskolā vienīgā akreditētā studiju programma, kas turklāt akreditēta tikai nosacīti, ir *Tūrisma organizācija un vadība*. Pārējās studiju programmas, neskatoties uz novērtēšanas komisijas ekspertu pozitīvo ziņojumu, akreditāciju neieguva. Vidzemes Augstskola akreditēta nosacīti, tas ir, uz diviem gadiem.

Tracis ap akreditācijas iegūšanu sākās jau pagājušā mācību gada beigās, kad ViA ieradās novērtēšanas komisijas eksperti no dažādām Eiropas valstīm. Neskatoties uz dažiem trūkumiem, kas tika uzrādīti ārvalstu ekspertu ziņojumā, kopumā tika ieteikts augstskolai dot pilna laika akreditāciju, akreditēt *Tūrisma* uz sešiem, bet pārējās studiju programmas uz diviem gadiem. Ārvalstu ekspertu viedoklis bija nepieciešams, lai varētu iesniegt studiju programmas Latvijas akreditācijas komisijai, kas arī tika darīts. Tomēr Latvijas akreditācijas komisija nolēma, ka ViA jāakreditē savādāk, proti – augstskolu un *Tūrisma* uz diviem gadiem, pārējās studiju programmas neakreditējot. Lai arī komisijas sastāvā ir desmit cilvēki (pārstāvji no Izglītības un zinātnes ministrijas, trīs augstskolu rektori un sabiedrisko organizāciju pārstāvji), balsošanā piedalījās tikai deviņi, jo netika ņemts vērā studentu pārstāvja viedoklis. ViA pārstāvēja pieci cilvēki –

katras studiju programmas vadītājs un toreizējais rektors Jānis Ikstens. Jāatzīst, ka ViA pārstāvju komisijas lēmums izbrīnīja, jo tas tik ļoti atšķīrās no iepriekš sniegtā ārvalstu ekspertu viedokļa. Turklāt akreditēšanas komisija nekādus sīkākus paskaidrojumus nesniedza. Motivācija akreditācijas atteikumam ir – “pamatojoties uz novērtēšanas komisijas ekspertu ziņojumu”. Kā pastāstīja ViA rektors Gunārs Bajārs, ekspertu ziņojumā minētie trūkumi patiešām ir “nebūtiski” un viegli labojami – pie tā sāka strādāt jau uzreiz pēc ziņojuma saņemšanas. Tā, piemēram, Ekonomikas un vadības nodaļa tika pārveidota par Biznesa vadības nodaļu, arī prakses laiks tika pagarināts katrā studiju programmā. G. Bajārs pieļāva, ka lēmumu varētu būt ietekmējušas kādas “nevietā paustas emocijas” (kā varēja lasīt lielākajās Latvijas avīzēs) no toreizējā rektora un Politikas nodaļas vadītāja J. Ikstena puses. “Es negribu teikt neko sliktu par J. Ikstenu, taču pieļauju, ka viņam bija nepatīkami dzirdēt akreditācijas rezultātus, sevišķi lēmumu par savu nodaļu”, tā G. Bajārs. Tagadējais rektors arī atzīst – “ja nebūtu bijis šis incidents, ViA tagad būtu akreditēta”.

Patlaban turpinās darbs pie studiju programmu pilnveidošanas, lai tās varētu iesniegt otrreizējai izskatīšanai, bet galīgais lēmums būs zināms pēc šī gada 17. decembra. G. Bajārs ir optimists šajā jautājumā. Rektors tic, ka ViA tiks akreditēta. “Tagad viss ir studiju programmu vadītāju ziņā – novest tās līdz akreditācijai.” Līdz šim lielu ieguldījumu akreditācijas procesā sniedza Vidzemes reģiona pašvaldības – tas parādīja, ka ViA patiešām ir nepieciešama. G. Bajārs cer, ka arī turpmāk pašvaldības izrādīs līdzšinējo interesi procesa veiksmīgā norisē.

Par to, cik svarīga vai nesvarīga ir akreditācija, tika vaicāts vienīgās akreditētās studiju programmas vadītājam I. Ābolam, studentiem un Valmieras uzņēmējiem.

Ilgvars Ābols, ViA Tūrisma organizācijas un vadības nodaļas vadītājs:

“Kā es jūtos, kā vienīgās akreditētās studiju programmas vadītājs? Bēdīgi... Jā, tieši bēdīgi, jo pārējās studiju programmas nav akreditētas. *Tūrisms* gan ir akreditēts nosacīti, tas ir, uz diviem gadiem, taču mums ir dots laiks studiju kvalitātes uzlabošanai. Patlaban mēs pie tā strādājam, pildot ekspertu rekomendācijas. Augstskolas akreditācija noteikti notiks. Tas nenotika tāpēc, ka mēs būtu slikti, nē! Ir daudzas skolas, par kurām mēs nebūtu neesam sliktāki.”

Jānis Ūlis, A/s Mazsalacas MRS valdes priekšsēdētājs:

“Augstskola nevar eksistēt tikai augstskolas pēc, to nosaka pieprasījums. Nedomāju, ka Vidzemes reģionā vajadzīgi tik daudz politiķi, psihologi vai *tūristi*. Ekonomisti, grāmatveži, enerģētiķi, celtnieki – pēc tiem ir pieprasījums Vidzemes darba tirgū. Uzskatu, ka akreditācijai ir ļoti liela nozīme, tā nosaka noteiktus kritērijus augstskolas darbībai. Akreditācija – tas ir prestiži... Valmieras uzņēmēji ir informēti par situāciju

pilsētā, mēs esam informēti arī par akreditācijas procesu. Mēs novēlam Vidzemes Augstskolai iegūt akreditāciju un esam gatavi sniegt politisku atbalstu!”

Elmārs Pitura, SIA "Salons" direktora vietnieks:

“Ir svarīgi, ka Valmierai ir sava augstskola, tas liecina par pilsētu. Augstskola piesaista jaunus cilvēkus, kas ir nozīmīgi gan uzņēmējiem, gan arī jebkuram valmierietim. Akreditēta augstskola spēj piesaistīt tos *gudrākos prātus* no studentu, kā arī no pasniedzēju puses. Domāju, ka tas ir interešu konflikts, ka ViA vēl joprojām nav akreditēta. Rīga negrib pieļaut, ka tai aiziet garām nauda. Esmu optimists šajā jautājumā, jo uzskatu, ka ViA noteikti akreditēs, viss ir atkarīgs tikai no pašas augstskolas. Nezinu, kā konkrēti es varētu ietekmēt procesu, taču domāju, ja kāds no Valmieras uzņēmējiem ir uz to spējīgs, tad to arī darīs.”

Aija Timofejeva, ViA 4.kursa studente:

“Atbildība par to, ka ViA vēl nav akreditēta, ir jāuzņemas visām pusēm – administrācijai, studentiem, pasniedzējiem. Augstskolas neakreditēšana ir sekas, nevis cēlonis. Domāju, ka īstais iemesls tam, ka nekas nenotiek, ir naudas līdzekļi, jo neviens (arī valsts) labprātīgi no tiem negrib šķirties. No tā, kas man zināms, pagaidu akreditācija man dod valsts atzītu diplomu, tādēļ par to neuztraucos. Uztraukties vairāk vajadzētu otrā un pirmā kursa studentiem, jo pēc pāris gadiem šis nosacītais akreditācijas termiņš var paiet. Taču tagad redzot, kā strādā jaunā prorektore, es ticu, ka visi iebildumi tiks likvidēti un ViA visdrīzākajā laikā akreditēs.”

Par studentiem skaitļos

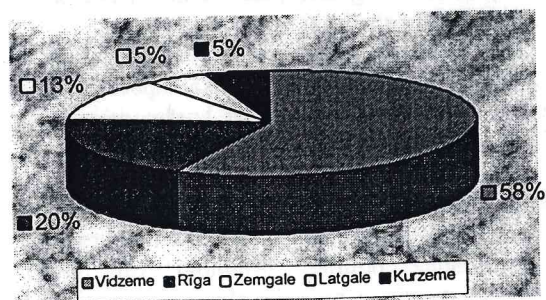
Sandra Martinsonē

Šoruden Vidzemes augstskola uzsāka savu ceturto mācību gadu. Kopumā šogad studēs 350 studenti, no tiem:

1. kursā - 99
2. kursā - 90
3. kursā - 82
4. kursā - 79

Kā jau zināms, ViA tika veidota kā reģionāla augstskola, kas arī atbilst realitātei – 69% studentu nāk no kāda Vidzemes novada rajona. Tomēr, neskatoties uz to, pārstāvēta ir arī Rīga (18%), visi Latvijas novadi (Zemgale – 8%, Latgale – 3%, Kurzeme - 2%) un rajoni (izņemot Daugavpils, Saldus, Ludzas, Rēzeknes un Dobeles).

No kurienes nāk jaunie studenti ...

Runājot par vīriešu dzimuma pārstāvju īpatsvaru studentu vidū, tad šeit ir vērojama tāda pat aina, kā lielākajā daļā Latvijas augstākās izglītības iestādēs:

Kristīne Mežaraupe, ViA 1.kursa studente:

“Tā kā ViA ir vienīgā augstskola Vidzemē, esmu pilnīgi droša, ka to akreditēs tuvāko četru gadu laikā, pirms es to būšu pabeigusi. Katrā ziņā tas būtu mulķīgi no Izglītības un zinātnes ministrijas puses, ja skolu neakreditētu. Man personīgi ir svarīgi, vai es mācos akreditētā augstskolā. Arī pirms dokumentu iesniegšanas es zināju, ka ViA akreditāciju vēl nav ieguvusi, tomēr nebaidījos nākt uz šejieni. It kā jau darba tirgū arī bez akreditācijas ir izveidojies prestižs priekšstats par ViA, bet nu...”

Pēteris Rubenis, ViA 4.kursa students:

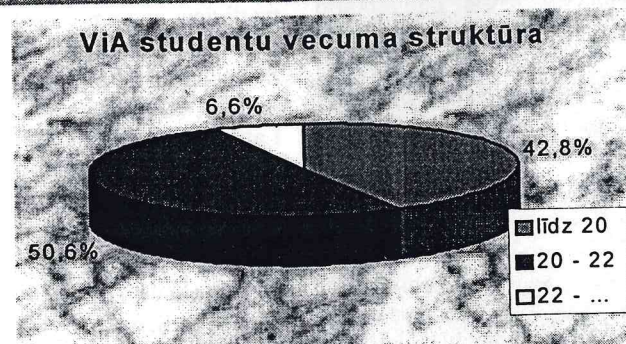
“Ja ViA šogad neakreditēs, tad tā nomirs dabīgā nāvē. Pirmkārt, aptrūksies nauda un, otrkārt, vairs nenāks jaunie studenti. Man personīgi ir dziļi vienalga, vai ViA akreditēs - kaut vai tāpēc, ka man ir apnicis visu laiku gaidīt, ticēt un cerēt, jo tas vienalga neko nemainīs.”

Ja kādam šķiet, ka viss šis trācis ir *ne par ko*, atgādinām, kādēļ vispār ir nepieciešama akreditācija. Pirmkārt, tā ikvienam studentam dod valsts atzītu diplomu, kas nav mazsvarīgi gan stājoties darbā, gan arī turpinot studijas kādā no Latvijas augstskolām. Otrkārt, mācoties akreditētā augstskolā, ir iespēja saņemt valsts kredītus. Arī dažādās starptautiskās studiju programmās (piemēram, *Socratus Erasmus* un *Leonardo*) dalību var ņemt tikai akreditētās augstskolās studējošie. Tikai pēc akreditēšanas var sākt runāt par valsts statusa iegūšanu, kas, savukārt, dotu iespēju saņemt papildus finansējumu augstskolai un stipendijām studentiem. □

viņi ir mazākumā – 31%. Tiesa gan, 1.kursā šis īpatsvars ir proporcionālāks – 38%. Tomēr, skatot atsevišķi katru studiju programmu, redzams, ka politoloģijas un biznesa vadības nodaļās ir pat vērojams neliels vīriešu pārsvars. Vissievīšķīgākā šķiet KSA programma, kur daļā dzimuma pārstāves ir pārliecinošā vairākumā.

Interesanti man bija pavērot studentu dzimšanas gadus, kuru spektrs ir varen plašs – no 1965. – 1981. gadam. Tātad vecākajam studentam ir 34, bet jaunākajam – 18 gadi. Vecumā līdz 20 gadiem, neieskaitot, ir 42,8% studentu, no 20 – 22 gadiem – 50,6%, bet vecāki par 22 gadiem ir 6,6% studentu.

ViA studentu vecuma struktūra

Populārākie mūsu augstskolas studentu vārdi ir:

Ineses – 17 Kristīnes – 14
Baibas – 11 Jāņi – 11
Mārtiņi – 11 Ievas – 10
Gati – 8

Kā jau minēju, 1.kursā studijas šogad uzsāka 99 studenti. Atšķirībā no kopējā studentu dzīvesvietu sadalījuma, tikai 58% 1.kursa studentu pārstāv Vidzemes novadu, jo plašāk pārstāvēta ir Rīga (20%) un pārējie Latvijas novadi (Zemgale – 13%, Latgale – 5%, Kurzeme – 5%). □

01.09.1999.

Laura Brīvība, KSA I

Rūdens. Pilnas ielas ar meitenēm baltās blūzītēs, puisiem uzvalciņos, un visiem rokās ziedi. Interesanti gan, ko mums tas varētu atgādināt ?!

Nē, šoreiz tā nemaz nebija. 1.septembra rītā varbūt nedaudz svinīgāki kā parasti, mēs, paklausot administrācijas laipnajam ielūgumam, devāmies uz VDT telpām. Nekādu puķu mums nebija, toties to vietā pie VDT ieejas mūs sagaidīja brīnišķīgs dāliju princis ar visu troni. Sākumā gan neviens īpaši uzkrītoši šo troni ieņemt nemēģināja, bet, kā mēs visi zinām, 1.septembris ir gara diena, un no pilnīgi drošiem avotiem ir zināms, ka tas tomēr ir ticis dienas gaitā izdarīts. Bet tas nu tā, starp citu.

Kā jau parasti šādos pasākumos viss sākās ar runām. Īsos vārdos mums tika apstāstīts, ka šogad beidzot esam pilnā sastāvā (≈400 gab.) un ka šogad ViA beigs pirmie absolventi – *mūsu vizītkarte*. Noklausījušies šo un vēl nedaudz visnotaļ derīgas informācijas, pirmkursnieki varēja tikt pie savām ISEC kartēm un patiešām ļoti labas rokasgrāmatas (paldies tās veidotājiem). Šī procedūra gan nedaudz atgādināja izlaidumu, tomēr pasākuma vadītājas tematiskie jautājumi neļāva mums aizmirst, ka patiesībā tagad tikai viss sāksies.

Kā vispārēju jautrību izraisītu faktu nevar nepieminēt skolas karogu, kas, samulsis no pasākuma svinīguma, vienā jaukā brīdī ņēma un gluži vienkārši nogāzās. Vēlāk tas tika smalkjūtīgi nobīdīts "aiz kulisēm", bet savu misiju tas bija izpildījis – nopietnā gaisotne tika izjaukta.

Kad nu pirmkursnieki bija saņēmuši savus piederības apliecinājumus ViAi, darbīgākie no vecākajiem kursiem apbalvojumus par paveikto un pārējie to visu noklausījušies, mēs devāmies kur nu kurais... lai pēc neilga laika atkal satiktos *Multiklubā*.

Daudziem no mums tas bija pirmais *riktīgais* ViA studentu pasākums, daudziem arī nē, bet jūs visi zināt, ka es patiešām nemelošu, sakot, ka par apmeklētāju trūkumu 1.septembra vakarā *Multiklubs* sūdzēties nevarēja. Ar savu klātbūtni mūs bija pagodinājis arī rektors un daļa mācībspēku, kas pierādīja, ka arī viņos vēl mīt studenta dvēsele un ka viņi prot ne tikai kopā ar mums strādāt, bet arī izklaidēties. □

Izmaiņas kredītpunktos

Anda Jansone

Ir sācies jaunais mācību gads, kas ir atnesis izmaiņas ViA kredītpunktu īpatsvarā specialitātē. Jau labu laiku studentiem šis izmaiņas tiek skaidrotas gan studentu un nodaļu vadītāju tikšanās laikos, gan ar *e-mail* starpniecību, gan individuāli katram studentam. Tomēr vēl joprojām dažbrīd tiek uzdoti nesapratnes pilni jautājumi.

Kā paskaidroja mācību un zinātnes darba prorektore Vineta Silkāne, tad kredītpunktu īpatsvara izmaiņu specialitātē mērķis ir veidot lielāku studenta piesaisti viņa izvēlētajai specialitātei. Palielinot kredītpunktu skaitu specialitātē un pagarinot prakses laiku, tiek pildītas arī ekspertu rekomendācijas.

Tā kā šis pasākums nebija vis šāds tāds, bet gan īpaši 1.septembra "tusiņš", bija gādāts arī par izklaidēm deju starplaikos. Viena no tādām bija arī iepriekš izsludinātais vasaras karstāko fotogrāfiju konkurss, kas izcēlās ar īpaši spīvu konkurenci četru foto starpā. Tiešām žēl, ka par to netika paziņots agrāk, es domāju, ka tad būtu krietni vairāk ko redzēt.

Tā kā ViAā par spīti reģionālas augstskolas statusam ir pārstāvēti visi Latvijas novadi, tika rīkotas arī novadu sacensības, kur to pārstāvjiem tika dota iespēja demonstrēt pārākumu vienam par otru, no dažādiem stāvokļiem metot grozā bumbiņas. Šajā sacensībā visatraktīvākā un veiklākā bija komanda, kas pārstāvēja Latgali, kaut gan taisnības labad tomēr jāpiebilst, ka trīs no četriem tās dalībniekiem bija rīdzinieki. Ir taču jauki, ja novadi draudzīgi atbalsta viens otru.

Kad tauta jau bija tā krietnāk iesildījies un ielocījusi kājas, pienāca kārta limbo konkursam. Tā bija patiesi atraktīva deja (vai kā lai to pareizāk nosauc?), kurā tika parādītas tīri vai neticamas muguras locīšanas spējas. Par lielu sarūgtinājumu ViA studentiem, izrādījās, ka vislokanākā mugura tomēr nepieder nevienam no mums, bet galu galā pasākuma jautrību jau tas nemazināja ne par nieku.

Nākamais izklaides pasākums bija par augstskolas tradīciju nosauktā "uzticēšanās spēle". Tā kā nav informācijas par to, ka pēc šīs spēles kāds būtu manīts ar salauzītām ekstremitātēm vai citiem nopietniem miesas bojājumiem, atliek vienīgi secināt, ka varam bez bažām uzticēt sevi studiju biedriem – viņi nepievils. Vēl jāpiebilst, ka ar visskaļākajām ovācijām tika uzverts rektora uzticēšanās kritiens, bet to, vai patiešām piepildījās vakara vadītājas vēlējums, lai rektoram nenokrīt ne mats no galvas, laikum zina vien viņš pats.

Viena no jautrākajām vakara izdarībām bija ātrākās dejas konkurss, kur bija iespēja pamatīgi izkustināt visus "ierūsējušos kaulus". (Ja šādos konkursus ieviestu skolās vingrošanu vietā, tas noteikti būtu ļoti efektīvi! ☺.) Turklāt netika aizmirsts arī par higiēnu - konkursa uzvarētājam tika dota iespēja sасviedrēto kreklu nomainīt pret jaunu.

1.septembra "tusiņš" jau diezgan pasen ir pagājis, sākušās vairāk vai mazāk nopietnas mocības, bet lai tas nekavē mums priecāties par dzīvi. Vienmēr var atrast iemeslu, lai kādu pasākumu sarīkotu un vienmēr arī kādu iemeslu, lai atliktu. Paldies tiem cilvēkiem, kas pie tā strādāja. Bija jauki. □

Pašreizējā situācijā ir pietiekami daudz izņēmumu gadījumu starp 3. un 4. kursa studentiem. Šiem studentiem ir jāgriežas pie savu nodaļu vadītājiem, lai vajadzības gadījumā precizētu neskaidros jautājumus. Tomēr eksistē noteikti kritēriji, pēc kuriem var vadīties:

1. un 2. kursa studentiem savā specialitātē būs jāiegūst 100 KP: 64 KP (2 x 32 KP) par obligātajiem kursiem specialitātē, 4 KP par izvēles kursiem specialitātē (3. mācību gadā), 3 x 4 KP par gada projektiem (citiem pazīstami zem vārda "kursa darbi" specialitātē), 3 x 4 KP par praksi specialitātē un 8 KP par diplomdarbu specialitātē (4.kursā).

3. kursa studentiem turpmākajos divos gados ir jāiegūst 20 KP savā specialitātē: 4 KP par izvēles kursiem specialitātē (iespējamie izvēles kursi un to apraksti ir jāpieprasa specialitāšu nodaļu vadītājiem), 4 KP par praksi specialitātē, 4 KP par gada projektu un 8 KP par diplomdarbu specialitātē (4.kursā).

4. kursa studentiem ir jāiegūst 8 KP – par diplomdarbu savā specialitātē.

Tātad 1. un 2. kursa studentiem ir jāsavāc 100 KP savā specialitātē, bet 3. un 4. kursa studentiem šis skaitlis būs no 84 līdz 100 KP - atkarībā no izvēlētas specialitātes un jūsu aktivitātes.

Jāatceras, ka gada projekti ir jāraksta tikai savā specialitātē un tas nozīmē, ka pat tajā gadījumā, ja students apgūst kāda cita studiju virziena kursu, tad gada projekts tik un tā tiek izstrādāts specialitātes galvenokārt attiecās uz 3. kursa studentiem. Arī prakses turpmāk būs tikai specialitātē.

Galvenais ar ko studentam ir jāērķinās – pietiekams KP skaits savā specialitātē, un studiju beigās 3. un 4. kursam ir jābūt 160 KP, bet 1. un 2. kursam – 168 KP. Atlikušais KP

skaits tiek iegūts apgūstot citu studiju programmas kursu (28 KP x 2), lietvedības un datu analīzi (4 KP), angļu valodu (4KP) un izvēlētos kursus 4 KP vērtībā.

- lūdzu, iepazīstieties ar 1999. gada 12. augusta Senāta sēdē pieņemto nolikumu "Zināšanu un prasmju vērtēšana Vidzemes augstskolā" (ir redzams Tērbatas ielā 10., pie ziņojumu dēļa), kur ir uzskaitītas studenta un pasniedzēja tiesības un pienākumi.
- vai jūs jau esat dabūjuši savas sekmju lapas no nodaļu vadītājiem?
- prasiet nodaļu vadītājiem un pasniedzējiem kursu aprakstus! ☐

Ar devīto vilni pretī jaunai dzīvei...

Alīna Birnbauma

Es, mazais cilvēciņš, beidzot tiku pie atpūtas pēc visiem šiem murgainajiem eksāmeņiem un stresiem, kad pēkšņi ar devītā vilņa spēku mani iztrieca jaunās dzīves krastos. Bez komentāriem. Sajūta tāda, it kā tevi izmestu uz neapdzīvotas salas ar minimālu mantu skaitu...

Nu, ko. Ar plaši atvērtām rokām un prātu pret visu jauno jādodās meklējumos. Kā jau katrs normāls cilvēciņš mēdz darīt, tad izpēti sāku ar kopmītni. Ēku, kura nākamos gadus tiks dēvēta par "mājām". (Un tikai pēc tam sāku rīkot ekspedīcijas pa plašo un nepazīstamo kontinentu-Valmiera.) Tā kā ar izpēti vien nepietiek, lai veiksmīgi iedzīvotos, tad tika veikti diktum' daudz un dažādi pasākumi, lai ar mimimāliem līdzekļiem panāktu maksimālu komfortu.

Katra diena kopmītnēs ir kā mazs piedzīvojums, pārsteigums! (Jūs taču piekritīsiet!) Bet Tādi piedzīvojumi gadās, laikam, tikai man... Tad to mazo nabaga cilvēciņu ieslēdz uz balkona, tad viņš pats ko sajauc un ar tikpat lielu pārliecību sajauc galvas arī citiem, tad... un tā var turpināt. Vai arī kādu rītu bija tā...

Kā atrast darbu ???

ViA studente*

Šodien daudzu studentu prātus nodarbina jautājums – kur atrast darbu. Vajadzību, kuru īstenošanai, protams, vajadzīga naudiņa ir tik daudz, ka vecāku maciņi to vairs nevar izpildīt. Tad atliek viens – pašam sākt pelnīt. Šķiet, ka galvaspilsētā darbu atrast nebūtu problēmu – katrā avīzē var atrast darba piedāvājumus auklītēm, pārdevējiem, bārmeņiem utt. Bet kā ir Valmierā? Dažreiz pa kādam darba piedāvājumam parādās vietējā avīzītē "Liesma". Kaut ko var mēģināt atrast *Internetā* – Valmieras mājas

Pamostās cilvēciņš no rīta, atver acis, skatās: "Kaut kā pietrūkst... Tur, stūrī, vēl vakarā kaut kas stāvēja... Ak! Ģitāras ta nav..." Viss, kas palikās pāri, bija mīļais mediators uz virtuves galda. Kopš tiem laikiem (par apkaunojumu visiem mūzikas palģinstrumentiem) mediators tika piemērots tādām vajadzībām kā nagu tīrīšana utt..

Bet, neskatoties ne uz ko, rokas, sirds un prāts joprojām palika atvērti pasaulei!

Tā gāja dienas. Parādījās jaunas slimības simptomi (kā hronisks miega un laika trūkums organismā- HMLTO) ar to izrietošajām sekām...

Kā jau pienākas, tad nācās arī iepazīties ar visu slavenu kopmītņu garu- Maigoni. Kurš gan viņu Zvejnieku ielā nepazīst? Maigonis- visu pazudošo mantu un produktu aizgādnis... Tā kā Maigonis (kā jau visi dievi) mēdz arī izgāzt dusmas, tad viņam katru reizi uz altāra (tas ir ledusskapī) jāziedo "jēri"(tas ir sieri). Un ja kāds vēl pēc tam nepakļaujas viņa likumam "Viss, kas ir virtuvē, ir koplietošanai", tad tiek uzlikti visbargākie sodi!

Tad vēl bieži vien, sēžot mājās, rodas nejaušs jautājums par mūzikas stiliem. Piemēram, mazais cilvēciņš zin', kāda tipa mūziciņu spēlē *Time After Time* (tāds grūts nosaukums, bet ir), bet kā gan varētu nosaukt vienā vārdā *Metallica's*, *Sting'a*, *Skunk Anensie* + vēl *radio SWH* un *Easy FM* mistrojumu? Še vairs nederēs tur nekādi *funk*, *pulp*, *jazz* vai citi termini!

Un tā tas mazais cilvēciņš te dzīvo- pa brīžam domā un spriež par augstām lietām, tad atkal sataisa dažādas muļķības, saķer jaunas slimības... Bet tāda jau ir tā studentu dzīve kopmītnēs, kurai cauri iziet visi! ☐

lapā, sadaļā sludinājumi. Vari arī tur ielikt savu sludinājumu. Nekāda lielā izvēle vis nav, tomēr daudzi mūsu augstskolas studenti ir sadabūjuši darbiņus. Protams, ka gribējās uzzināt, kā viņi tos atraduši, vai var darbu apvienot ar mācībām, kā arī lūdzu padomu, ko vajadzētu darīt, lai darbu atrastu. Lūk, ko viņi pastāstīja...

Daiga:

Strādāju Valmieras Reģiona Patērētāju Biedrības sporta preču veikalā par pārdevēju kopš šā gada jūnija. Darbu sameklēju pati, vienkārši aizgāju un sarunāju. Pagaidām darbs mācībām netraucē. Sākot darba gaitas, vispirms ir jāuzraksta CV, jāsaņem drosme, jāiet uz uzņēmumu, kur vēlies strādāt, pie tam jāiet pie vadītāja nevis pārdevējam vai citām izpildpersonām un jārunā.

Margo:

Strādāju SIA "LatkoPlast" mārketinga daļā pavisam nesen. Šo darbu dabūju tā: iesniedzu Valmieras uzņēmējdarbības atbalsta centrā savu CV, un ar mani sazinājās šīs firmas pārstāvji un piedāvāja darbu. Ar mācībām to varu apvienot. Lai atrastu darbu, galvenais ir gribēt, vajag tikai rakt!

Kristīne:

Strādāju VRPB vairumtirdzniecības bāzē, grāmatvedībā. Šajā uzņēmumā strādāju jau kopš pagājušā gada oktobra, bet pastāvīgu darbu dabūju augustā. Te iekārtojos tā teikt "caur paziņām". Darbs mācībām netraucē. Darba meklētājiem ieteiktu veidot pazīšanās un izmantot tās. Meklējiet tādas prakses vietas, kur pēc tam varētu palikt strādāt.

Didzis:

Esmu SIA "Valmieras Maiznieks" tirdzniecības menedžeris. Šo darbu dabūju, izsūtot piedāvājumu un izmantojot savu pieredzi. Pagaidām septembrī darbu ar mācībām varu apvienot, kā būs vēlāk – gan jau grūtāk.

Kas notiek ar studentu pašpārvaldi ?

Juris Jerums

Īsa priekšvēsture. Neilgi pēc Vidzemes Augstskolas dibināšanas, tika dibināta arī sabiedriska organizācija Vidzemes Augstskolas Studentu Apvienība. Atšķirībā no citu augstskolu studentu pašpārvaldēm, ViASA bija reģistrēta kā sabiedriska organizācija Latvijas Republikas Uzņēmumu Reģistrā. Tika saņemts arī naudas dāvinājums no Lillhammeres Universitātes studentu pašpārvaldes. Katrs ViA students pēc studentu organizācijas radītāju idejas ir ViASA biedrs. Visi ViASA biedri divas reizes gadā ievēl studentu organizācijas valdi, kas pārstāv viņu intereses Latvijas Studentu Apvienībā, augstskolas senātā un citur.

1999.gada februārī tika sasaukta studentu kopsapulce-institūcija, kas kontrolē valdes darbību un kurai vajadzēja darboties jau no pašiem ViASA pirmsākumiem. Pēc neilga laika radās neskaidrības par to, kā tiek izmantoti valdes jeb visu studentu līdzekļi. Jaunākā kursa studenti par to var pajautāt saviem vecākajiem kolēģiem.

Diskusijā starp tā brīža valdi un kopsapulci noskaidrojās, ka reālā situācija un statūti neatbilst viens otram, tāpēc jautājums par ViASA līdzekļu izlietojumu, palika neatrisināts.

Pašreizējā situācija. Šobrīd nedarbojas ne ViASA valde, ne kopsapulce. Darbojas atsevišķu interesentu grupa, kas vēlas sakārtot šīs lietas juridisko pusi, lai studenti, kas nākotnē darbosies ViA studentu pašpārvaldē varētu savu laiku veltīt darbībai, nevis priekšgājēju padarītā seku likvidācijai.

Kas tiek darīts? Darbība notiek divos virzienos:

(1) izmainīt ViASA statūtus, lai tie atbilstu reālajai situācijai

Padoms ir viens – ja vien ir iespēja, nemeklējiet darbu, baudiet brīvo laiku un dzīvi!

Lauma:

Jau 4 mēnešus strādāju "Īru krogā" par oficianti. Vienkārši iegāju un prasīju menedžerim darbu. Ja gribi atrast darbu, ir jāiet un darbs jāprasa.

Intars:

Esmu "Valmieras Stikla Šķiedras" finansu grāmatvedis kopš prakses. Vai varēšu darbu apvienot ar mācībām, vēl nezinu. Darbu variet mēģināt meklēt uzņēmējdarbības vai arī caur praksi.

Evita:

Strādāju Valmieras Informācijas Centrā par dežurējošo bibliotekāri. Darbu atradu pēc sludinājuma. Pagaidām darbs mācībām netraucē. Lai dabūtu darbu, vajadzīga neatlaidība un pašpārliecinātība, vajag mēģināt atkal un atkal. ☐

* Sakarā ar to, ka izdzēsās saņemto *meilu* saraksts, nebija vairs iespējams precizēt autores vārdu. Patiesi atvainojos par sagādātajām nērtībām raksta autorei. *Redaktore*

un (2) noskaidrot, kas ir tiesīgs izdarīt izmaiņas esošajos statūtos, izmainīt tos un pierēģistrēt LR UR.

Kas iecerēts? Statūti tiek mainīti tāpēc, lai tie atbilstu reālajai situācijai. Jaunajos statūtos tiek iestrādāta norma, ka visi ViA studenti patiešām ir ViASA biedri. No katra kursa divi pārstāvji tiks ievēlēti studentu parlamentā, kas ir lēmējvara un kontrolē organizācijas darbību. Organizācijas valdi apstiprinās studentu parlaments. Valde ir izpildinstitūcija, kas darbojās un pārstāv studentu intereses. Pirms jauno statūtu pieņemšanas tie tiks publiskoti, un katrs students varēs ar tiem iepazīties un, protams, izteikt savu viedokli, idejas un vērtējumu.

Ko darīs jaunā valde? Studentus, kas tiks ievēlēti jaunajā valdē sagaida vairāki interesanti projekti. (1) Vēlēšanos sadarboties ar Vidzemes Augstskolas studentu valdi ir izteikusi Vāxjō Universitātes (Zviedrija) studentu organizācija. (2) Augstskolas un dibinātāju pārstāvju tikšanās reizē ar izglītības ministri Silvu Goldi, noskaidrojās, ka ir jāveicina sadarbība un ciešāka saikne Vidzemes Augstskolai ar saviem dibinātājiem. (3) Sava studentu organizācija ir nepieciešama arī sekmīgai augstskolas akreditācijai, ko mēs visi gaidām un sagaidīsim.

Studentus, kas darbosies jaunajā valdē sagaida jauni kontakti ar augstskolas dibinātājiem, uzņēmējiem un radniecīgām studentu organizācijām Latvijā un ārzemēs. Tā ir pieredze, par kuru nav jāmaksā. Tie ir kontakti, kas noderēs strādājot vai meklējot darbu studiju laikā un pēc studijām. Tā ir iespēja pilnveidot sevi. Un arī darbs.

Jautājumus un idejas par šo rakstu un lietām, kas saistītas ar Vidzemes Augstskolas Studentu Apvienību var adresēt uz eko9709@va.lv vai personīgi man.

Liels paldies tiem studentiem, kas radoši un ar entuziasmu ir organizējuši Pirmā septembra norisi un tiem, kas darbojas pie Augstskolas Jubilejas organizēšanas. Sveicieni M-kluba meitenēm un Z-ielas Sviesta Ceha dalībniekiem! Veiksmi! ☐

Vai tu to zināji?

Ziņas no Valmieras pilsētas domes

Lai uzlabotos studentu saikni ar Valmieras pilsētu, turpmāk regulāri publicēsim ziņas no Valmieras pilsētas domes

31. augustā notika kārtējā padomes sēdē, kurā viens no jautājumiem bija rajona priekšsēdētāja vēlēšanas. 30. augustā rajona padomes valde pieņēma lēmumu par Māra Kučinska kandidatūras izvirzīšanu. 27. augustā Valmieras uzņēmēji vienojās par aicinājuma parakstīšanu rajona padomju un pilsētu domju vadītājiem par M. Kučinska kandidatūras atbalstīšanu rajona priekšsēdētāja amatam. Māris Kučinskis arī tika apstiprināts šim amatam. Sveicam!

3. septembrī, atsaucoties uz Valmieras mēra Māra Kučinska aicinājumu, Valmieras pilsētas domē ieradās LR Izglītības un Zinātnes ministre Silva Golde. Tikšanās laikā tika pārrunātas Vidzemes augstskolas darbības perspektīvas. Ministre apmeklēja arī augstskolu un tās

vadību. Tāpat Silva Golde tika iepazīstināta ar Vidzemes arodizglītības centra izveidi un projektu par reģionālo logopēdijas centru, ko plāno organizēt bērnodrāzā "Bitīte".

24. un 25. septembrī Valmierā notika ikgadējās Vidzemes uzņēmēju dienas, kurās pulcējās reģiona un ārvalstu uzņēmumi ar mērķi prezentēt firmu produkciju un rast sadarbības partnerus jaunu projektu radīšanā un īstenošanā. Uzņēmēju dienas rīkoja "Lauku Avīze" un Valmieras pilsētas dome.

24. septembrī Rīgā, Valmieras mērs Māris Kučinskis, kultūras programmas dalībnieki un Valmieras tirdzniecības pārstāvji pārstāvēja Valmieru kā Hanzas pilsētu Miķeļdienas gadatirgū.

24. septembrī Valmierā notika soļošanas festivāls ar plašu sacensību programmu un kultūras programmu, kas tika veidota sadarbībā ar Valmieras pilsētas domi. Lai veicinātu soļošanas tradīciju atdzīvināšanu un jaunu tradīciju veidošanu, šajās dienās varēs aplūkot soļošanas sporta attīstību materiālos no Valmieras novadpētniecības muzeja fondiem. □

Notikumi skaistuma pasaulē

Zane, Tūr I

Vēl tikai nesen Valmierā ciemojās pašas skaistākās pasaules precētās sievietes. Laikam tādēļ, lai neatpaliktu no vidējās paaudzes, tagad ir sarosījušies arī jaunie. Lai gan atsaucība uz "Mis un Mistery Valmiera" atlasī bija gaužām neliela. Pēc divreiz rīkotām atlasēm kārtām (kas tika pārņemti tiem, kas ieradās tikai pirmo reizi) konkursa fināla laimīgie 10 jaunieši ir noteikti. Negribas jau teikt

neko sliktu un aizskarošu, bet pie mazās atsaucības būs vien vainojami paši rīkotāji. It kā jau iecienīts un prestižs konkurss, bet kāpēc tik maza reklāma? Ne visi taču lasa "Liesmu", jo liekas tikai tur šogad bija ievietots mazkalibra reklāmas lodziņš. Ne TV, ne uz afišām ielās nekas neparādījās, pat atlases dienā pie kultūras nama ne mazākā norāde nenorādīja uz šeit notiekošo. Bet laikam jau galvenais bija atrast skaistākos Valmieras jauniešus – un tas taču tika izdarīts!

Nu tikai visiem 10 jāziet gandrīz 2 mēnešu sagatavošanās kursi un 13. novembrī (konkursa fināla dienā) visa Valmiera (un ne tikai tā) uzzinās, kuri tad šogad ir tie paši, paši skaistākie. Novēlam veiksmi, izturību un prieku darbojoties! □

Zviedrietes nāk !

Astra Survilo, Aiga Sausiņa

Ir vakars. Mēs sēžam Ausekļa ielas kopmītnēs uz palodzes, uz galda deg sveces, trīs foršas zviedru meitenes cienā mūs ar tēju. Maria, Erika un Sara ir parastas zviedru meitenes no Stokholmas un Sundsvallas. Zviedrijā viņas mācās universitātē jau ceturto gadu, un šogad izlēmušas pamācīties politoloģiju ārzemēs. Latviju viņas izvēlējušās tāpēc, ka bijis tāds piedāvājums, un tāpēc, ka tas šķitīs neparasts izaicinājums. Par Latviju zviedriem nav liela priekšstats, un mūsu valsts viņiem liekas eksotika.

Kādi ir paši pirmie iespaidi, iebrucaot Latvijā? NEVIENS NEPROT ANĢĻU VALODU!!! (Tas ir

domāts, ka neviens izņemot studentus nerunā angļiski, bet Zviedrijā tā nav.) Pirmo iespaidu kā tādu nav, ir tikai

spilgtākie. Jums ir maza lidosta! Un tad vēl – Rikards runāja zviedriski!!! Mēs to nezinajam.

Kādi jums šķiet latvieši?

-Ļoti patīkami, izpalīdzīgi, liekas, ka jūs pilnīgi gaidāt, ka kāds jums lūgs palīdzību, ļoti pretīmnākoši, atsaucīgi. Latvijā pārsvarā ir tievi cilvēki, samērā maza auguma. Meitenes izskatās sievišķīgākas nekā Zviedrijā. Daudziem ir biezi, skaisti mati, bet principā cilvēki ir tādi paši.

Vai šeit ir viegli atrast kontaktu ar cilvēkiem?

-Mēs domājam, ka jā – pat tie, kas neprot angļiski cenšas mums palīdzēt, kaut vai ar zīmju valodu. Pastā strādā ļoti laipni cilvēki. Nu, par studentiem nemaz nerunājot - kad viņi aprada ar mums un redzēja, ka mēs runājam angļiski, maisam bija gals vaļā. Sākumā gan bija jocīgi, jo visi tikai

skatījās uz mums. Laikam neuzdrošinājās uzreiz nākt klāt un uzsākt sarunu. Vareja redzēt, ka mēs interesējām studentus, bet traucēja tas, ka viņi ir tik kautrīgi- klāt nenāk, bet uzkrītoši skatās uz mums. Mēs esam sapratušas, ka, aizbraucot uz svešu valsti, ir ļoti svarīgi pašiem uzņemties iniciatīvu.

Kas jūs visvairāk pārsteidza un izbrīnīja Latvijā?

-Tas pats par to angļu valodu! Tad vēl preču dažādība vienā veikalā- zeķubikses stāv blakus maizei un mazgāšanas līdzekļi- piena produktiem. Pārsteidza, protams, arī daba. Zviedrijā nav tik daudz lapu koku.

Ko jūs domājat par Valmieru?

-Vai! Valmiera ir maziņa, bet ļoti jauka un mīļa pilsētiņa, patiesībā jau viņa ir gan liela, gan maža. Skaisti ir pilsētas nomalē, upes krastos. Upei ir smilšaini krasti, un plāvās ganās govīs. Patīk tas, ka šeit var redzēt daudz dzīvniecībus. Arī pie kopmītnes dzīvo mazi kaķīši...

Kas Latvijā ir tieši tāds pats kā Zviedrijā?

-Patiesībā ir daudz līdzīga. Sākumā mēs bijām pārsteigtas, jo Latvija taču nemaz neatšķiras no Zviedrijas. To gan mēs nezinājām!

Daudzas ikdienā lietojamās preces ir tās pašas: šampūns, ziepes, te var nopirkt arī drēbes no pazīstamajām drēbju firmām.

Studenti ir tikpat traki un tikpat apsēsti ar Internetu un elektroniskā pasta lietošanu.

Kā jums šeit visvairāk pietrūkst no mājām?

-"Jā, tā ir picērija! Tuvākā picērija atrodas tikai Cēsīs," saka Maria. Meitenes viņai piekrīt (*un mums arī nākas piekrist*). Bez pārējā pilnīgi var iztikt, jo vecāki un draugi bieži sūta vēstules- parasti kaut ko atsūta. Vispār savādi, ka cilvēkam tik grūti atteikties no ieradumiem; dažreiz tā pietrūkst zviedru vakara avīzes. Bet tā tas ir vienmēr, aizbraucot uz kādu citu valsti.

Kādas ir jūsu domas par studentu kopmītnēm Vidzemes augstskolā? (Meitenes gan nezina, ka šīs ir labākās kopmītnes Latvijā, un citās augstskolās ir pavisam slikti apstākļi...)

Sākumā mēs bijām sabiedētas par sliktajiem apstākļiem, kādi varētu būt kopmītnēs. Bet šeit taču ir ļoti labi! Ja nu vienīgi tas, ka dažkārt trūkst siltā ūdens. Citādi viss ir tāpat kā jebkurā Skandināvu augstskolā. Un kaimiņi arī ir ļoti labi.

Mūs interesē, ko jūs domājat par latviešu puīšiem- kādi viņi jums liekas?

Viņi noteikti ir džentelmeņi, kaut arī mums izliekas mazāki - gan pēc izskata, gan uzvedības, bet tas noteikti ir tāpēc, ka viņi ir jaunāki. Te der pieminēt, ka zviedru meitenes mācās jau ceturtajā kursā un mājās viņām ir jaunākie brāļi 18, 21 gadus veci.

"Rīgā ir ļoti daudz smuku puīši," viņas piebilst.

Ko jūs sakāt par latviešu ēdienu?

Kāds ēdiens? Vai tad latviešiem vispār ir īpaši atšķirīgi ēdieni? Te taču var nopirkt visu to pašu, ko Zviedrijā. Ļoti garšīga maize un pārsteidzoši lēta. Viss ir neparasti lēts. Ak, jā, latviešiem ir īpatnējas garšvielas, piemēram, ķimenes- tas nav sevišķi patīkami, bet tā ir gaumes lieta. Desas ir stiprākas un tieši tāpēc arī garšīgākas kā pie mums. Vēl šeit ir labi

saldumi. Latvijā ir liela konditorejas izstrādājumu dažādība - labas kūkas un tortes. Sevišķi garšīga ir latviešu meduskūka!

Runājot par alkoholu, meitenes uzskata, ka tas ir labi, ka Latvijā nav tik stingru ierobežojumu, kādi alkohola tirdzniecībā ir viņu zemē. Zviedrijā valda gandrīz sausais likums: alkoholu var nopirkt tikai konkrētās dienās un konkrētā laikā, turklāt obligāti jābūt 21 gadu vecam (alu var pirkt no 18 gadu vecuma). Rezultātā- kad zviedru jaunieši tiek pie alkohola, tad valda absolūtā anarhija.

Un kāda izklausa latviešu valoda?

-Skan jau ļoti skaisti, mīksta valoda, ļoti melodiska - mums patīk. Hmm, tikai to ir grūti mācīties, sevišķi izrunu (Erika izmisīgi cenšas izrunāt vārdu "tingeltangelis", mums lielie smiekli.). Mēs neesam pieradušas izrunāt katru burtu, bet mums liekas, ka latviešu valodā tiek izrunāts katrs burts.

Mēs zinām, ka jums ir pieredze stopēšanā. Pastāstiet, kā jums tas patika!

-Jautri gan! Ļoti laipni šoferīši, taču dikti sabijās, uzzinot, ka esam ārzemnieces. Bijām Siguldā - ļoti labi kopta, skaista pilsēta. Daudzi iesaka mums tur aizbraukt vēlāk rudenī, jo tad ir vēl skaistāk. Bet mēs jau safotogrāfējām daudz šajā reizē. Nav brīnums, ka daudziem Sigulda liekas skaistākā Latvijas pilsēta.

Ko saka draugi un radi par to, ka jūs esat šeit?

-Sākumā viņi to uztvēra diezgan negatīvi, jo priekšstats par Latviju nebija nekāds labais, bet tagad ir savādāk, jo visiem taču galvenais ir, ka mums te patīk, un mums te tiešām patīk!!! Daži draugi teica, ka mēes gan esam drosmīgas, tas mūs nedaudz pārsteidza, jo nav taču Latvija nekāda mežoņu zeme!

Erika: "Mans draugs bija ļoti lepnis par to, ka es braucu uz Latviju, viņš teica, ka lepojas ar mani. Mūsu vecāki visiem stāsta, ka esam Latvijā."

Kas, jūsuprāt, ir Latvijai visraksturīgākais, un ko jūs noteikti paņemsiet līdzi uz Zviedriju?

Latvijā ir tik daudz puķu- gan tādu, kas aug savvaļā, gan veikalos, gan uz ielām! Var redzēt, ka latviešiem ir svarīgas puķes. Vēl jums ir daudz dārzu un parku- viss ir tik zaļš! (Vēl jau jūs neesat redzējušas mūsu ziemu, nodomājām mēs.) Latvijā ir daudz amatnieku darinājumu, daudz "īstu" lietu- no koka, dzintara. Tas viss ir arī lēti. Pārsteidza jūsu alus daudzums- jums ir tik daudz pašmāju alus šķirņu, un visas ir tik GARŠĪGAS!!! Laba jums ir arī šokolāde. Mēs jau esam iepirkušas šo to. Ko vest mājās: to pašu šokolādi, rakstainos cimdus (!), linu sedziņas un galdautus.

Vai ir vēl kas tāds, ko jūs noteikti gribētu pateikt?

Jā! Mēs jau mazliet mākam latviski, un pats smieklīgākais ir tas, ka, redzot mūs, latvieši noelšas: "Zviedrietes nāk!", bet to mēs saprotam!

Paldies visiem izpalīdzīgajiem latviešu studentiem un MILZĪGS paldies Rikardam- Tu esi zelta bedre!!! ☐

Redakcijas komentārs:

jāatzīmē, ka saruna ar zviedru meitenēm notika viņu dzimtajā valodā, un šis ir tiešs tulkojums, jo gan Astra, gan Aiga runā zviedriski.

Baltijas starptautiskā vasaras skola Valmierā

Visvaldis Valtenbergs, Ieva Valaine

Augusta sākumā Valmierā varēja manīt jauniešus baltos T-kreklos ar ViA simboliku staigājot virzienā no Ausekļa ielas uz pārgauju un atpakaļ. Tie bija augstskolas organizētās Baltijas starptautiskās vasaras skolas (BSVS) dalībnieki. Trīs nedēļas interesenti no Zviedrijas, Baltkrievijas, Ukrainas, Polijas, Austrijas, Dānijas, Somijas, ASV un Austrālijas paplašināja savas zināšanas par Baltijas valstu un reģiona politiku, vēsturi, tūrisma, ekonomiku, tieslietām un kultūru. Daudzi no viņiem atgriezīsies mājās ar latviešu valodas zināšanām, ko šeit varēja apgūt divos līmeņos - ar un bez priekšzināšanām.

Darbs tika organizēts lekcijās, kuru vadīja Latvijā atzīti kultūras, finansu speciālisti un politologi: Atis Lejiņš, Aivars Stranga, Artis Pabriks, Jautrīte Briede, Uldis Cērps, Valdis un Rūta Muktupāveli, Helēna Demakova, Dace Dalbiņa u.c. Pēc lekcijām darbs turpinājās diskusiju grupās, kuras vadīja ViA studenti.

Pavisam vasaras skolas tapšanā piedalījās 20 studenti un lekcijas lasīja 26 pasniedzēji. Pēc veiksmīgi nokārtota eksāmena vasaras skolas absolventi iegūs kredītpunktus, kas ir savietojami ar viņu turpmākajām studijām.

Visu Baltijas vasaras skolas laiku ārzemju studentiem tika piedāvātas dažādas iespējas kā pavadīt savu brīvo laiku, un viņi tās arī labprāt izmantoja. Nedēļas nogalēs BSVS studenti devās ekskursijās: 31.jūlijā un 1. augustā pa Vidzemi, bet 7. un 8. Augustā uz Rīgu, Jūrmalu un Mazirbi. Bija padomāts gan par naktsmītnēm, gan par nelatviešu acīm šķietami eksotiskām vietām kā Gaiziņu, Blaumaņa "Brakiem", Turaidu un tās nebeidzamajiem noslēpumiem u.c. arī pašiem latviešiem mīļām vietām.

Neiztika arī bez kurioziem negadījumiem: bija gan aizmirstas somas, gan autobuss, kas atteicās turpināt iesākto ceļu, liekot pārgurušajiem ceļotājiem gaidīt papildu spēkus no Valmieras. Tomēr atbilde uz jautājumu "Kādas ir jūsu asociācijas rodas pieminot vārdu Latvija?" skanēja optimistiski: "Smaidīgi cilvēki, skaista daba.... Hmm un veci autobusi."

28. jūlija novakarē vasarskolnieki devās uz Āraišu ezera apkārtni, kur Rikards Berugs (Richard Bærug) - vasaras skolas iniciators, laipni atvēlēja savus tpašumus savdabīgai Jāņu improvizācijai - kopīgai sanāksšanai pie

ugunsкура. Pēc pāršanās pirtī viesis no Austrālijas atzina, ka diķī pirmo reizi peldējies bez bailēm no aligatoriem. Vakars noslēdzās ar latviešu un internacionālo dziesmu sacensību.

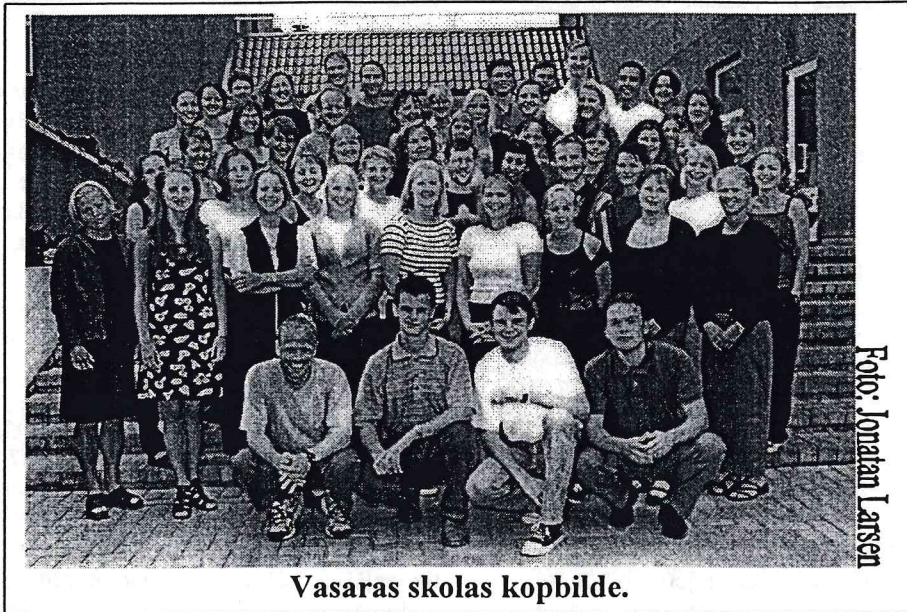
BSVS studentiem bija iespēja noskatīties četras latviešu režisoru veidotas filmas: J. Streiča "Likteņdzirnas" un "Cilvēka bērns", V. Braslas uzņemto "Ziemassvētku jampadraci" un L.Pakalniņas "Kurpe". Skatīšanās procesu interesantāku darīja atrašanās vienā telpā kopā ar šo filmu veidotājiem - uz tikšanās bija ieradušies Laila Pakalniņa un Varis Brasla, kas deva iespēju noskaidrot visus interesējušos jautājumus. Jautrību vairoja arī savu Baltijas vasaras skolā apgūto zināšanu pielietošana praksē - folkloras vakara nodarbībās apgūtās tautasdziesmas varēja dziedāt kopā gan ar Agnesi "Likteņdzirnās" gan ar Brigitu filmā "Cilvēka bērns"

Baltijas dziesmu un deju vakars bija tas brīdis, kad BSVS studentiem nācās rādīt, ko bija iemācījušies dzīvojot šo īso brīdi Latvijā. Pirmo daļu ieskandināja jauniešu koris "Konsonanse", deju kopas "Gauja" no Valmieras un "Rūsiņš" no Gulbenes. Sekoja brīdis, kad visi izsalkušie dalībnieki varēja remdēt savu izsalkumu degustējot tipiskākos latviešu ēdienus. Bet ar to jau vēl nekas nebeidzās. Visiem labi pazīstamais Valdis

Muktupāvels aizrautīgi iesaistīja visus rotaļās, līdz beidzot nogurušākie devās mājās, domājot par nākošās dienas agrajām brokastīm un "Latvijas autobusu", kas vedīs tos divu dienu garā ekskursijā.

"Cilvēkam no ārpuses vislabāk pamanāmi pilsētas trūkumi, kurus vietējie dažreiz uzsakata par pašsaprotamiem." Tā Valmieras

domes un vasarskolnieku tikšanās reizē norādīja domes izpilddirektors Uģis Bērziņš. Kopā ar deputātu Inesi Boķi viņš iepazīstināja klātesošos ar pilsētas domes veicamajiem uzdevumiem, struktūru un problēmām. Studenti atzinīgi novērtēja pilsētu kā visumā sakoptu, taču atzīmēja arī būtiskākos mīnus. Diemžēl bedrainās ielas un ietves, nodrupušās ielu apmales prasīja arī upurus. Labi, ka šoreiz bez tiesu darbiem. Viesi, kas pārvietojās ar riteņbraucēju, ka kalna krustojums pilsētas centrā ir ļoti bīstams un to izbraukt ir tīrā pašnāvība. Pēc viņu domām transporta pieaugums ielās agri vai vēl stabilizēsies un pienāks laiks riteņbraucējiem, tāpēc domei vajadzētu domāt arī parku un ielu savienošanu ar velosipēdu ceļiem. Salīdzinot ar Eiropas metropolēm Valmiera ir ļoti zaļa pilsēta, kas ir vērtība pati par sevi. Šis zaļums noteikti jā saglabā. Uģis Bērziņš pastāstīja arī par Valmieras vietējās uzņēmējdarbības attīstības politiku un tūrisma veicināšanu. Valmiera nevar konkurēt ar lielajiem tūrisma centriem, tomēr tā var būt biznesa un intelektuālais centrs, tādēļ būtisks domes uzdevums ir radīt apstākļus jaunus

Vasaras skolas kopbilde.

Foto: Jonathan Larsen

viesnīcas celtniecībai. Studenti atzina, ka viņus pārsteigusi laipna un saprotoša apkalpošana veikalos un kafējnīcās. Vienīgais izņēmums esot bijis Latvijas pasta, kur apkalpošanas kultūra "varētu būt labāka". Jāpiebilst, ka daži studenti no Zviedrijas iepriekš bija strādājuši pie grāmatas, kas domāta kā ceļvedis Zviedrijas firmām investējot Lietuvā. Jācer, ka Valmierā nodibinātie kontakti un sniegtā informācija noderēs, lai turpinātu līdzīgus projektus par Vidzemes reģionu.

Drīz paredzēts pabeigt BSVS pašnovērtējuma analīzi. Nākošgad vasaras skolā paredzēts pulcināt vēl lielāku studentu skaitu, tādēļ darbs būtu jāsāk jau šodien. Aicinām pieteikties studentus, jo par pūliņiem tiksiet pienācīgi atalgoti gan morāli, gan materiāli. Sekojiet informācijai. □

Foto: Jonathan Larsen

Vasaras skolas organizatoru kodols.

ViA darbojošās organizācijas

VIAPSO

ViA politoloģijas studentu organizācija

- Cilvēks ir politisks dzīvnieks ¹
- Filozofi ir tikai interpretējuši pasauli dažādos veidos, bet cilvēku mērķis ir to mainīt ²
- Demokrātija ir sliktākā valdīšanas forma, bet labāka vēl nav izgudrota ³
- Nacionālisms ir bērnu slimība un cilvēces masalas ⁴
- Jebkura politika ir lokāla ⁵
- Tā ir ekonomika, muļķi! ⁶
- Stiprākais nekad nav pietiekami stiprs, līdz viņš pārvērs tiesības varā, bet paklausību pienākumā ⁷
- Ja vēlēšanas kaut ko mainītu, tās sen jau būtu atceltas ⁸
- Desmit, kas runā saceļ lielāku troksni nekā desmit tūkstoši, kas klusē ⁹
- Parlaments ir nekas vairāk kā vairāk vai mazāk bezdarbīgu ļautiņu tikšanās vieta ¹⁰
- Birokrātija ir gigantisks mehānisms, ko vada pigmeji ¹¹

VIAPSO piedāvā:

- Radošu darbu radošu cilvēku kolektīvā
- Padarīt vieglāku jūsu politoloģijas kursa darbu tapšanu
- Rīkot izglītojošus seminārus un publicēties laikrakstos
- Nodibināt kontaktus ārvalstīs
- Diskutēt par sabiedrībā un pasaulē aktuāliem jautājumiem
- Baudīt labumus, kas nav pieejamas vienam, bet ir pieejamas daudziem

Vai zināt kāpēc cilvēki

nonākuši pie šādām atziņām?

Mēs tagad zinām!

AVIZES komentārs:
ViA darbojas arī citas organizācijas, piemēram,

AIIESEC, kuras līdere ir Lelde Bračka. Iespējams, ka AIIESEC joprojām Valmierā darbojas un domājams, ka par to sīkāku informāciju jums var sniegt tieši Lelde Bračka.

KLUBS "Maja", kura pārstāves šeit ir Madara Grīnšteine un Baiba Baltvilka, ja nu kādam ir interese droši varat sūtīt e-meilus viņām.

Par citiem formējumiem un grupējumiem ziņu nav. Ja nu kādam ir kas sakāms klāt pie nupat lasītā, tad vienmēr laipni lūgti... □

1 ARISTOTLE *Politics*, 1 2 KARL MARX *Theses on Feuerbach* (1845) 3 WINTSON CHURCHILL *Speech*, UK House of Commons (1947) 4 ALBERT EINSTEIN *Letter* (1921) 5 Bijušā ASV pārstāvju palātas spīkera TOMASA O'NEILA mīļākais izteiciens 6 Zīmīte pie BILA KLINTONA priekšvēlēšanu kampaņas biroja sienas 1992 7 JEAN-JACQUES ROUSSEAU *Social Contract* (1862) 8 KENA LINGVISTONA grāmatas nosaukums (1987) 9 NAPOLEON 1 *Maxims* 10 WALTER BAGHEOT *The English Constitution* (1867) 11 HONORÉ DE BALZAC *Epigrams*

Joki Joki Joki Joki Joki Joki Joki Joki Joki Joki

JOKI

Nu lūk, šeit arī avīzes nekad neiztrūkstošā daļa

Studentu kafejnīcā uz mēneša beigām:

-Man, lūdzu, baltmaizi ar tēju.

-Man, lūdzu, baltmaizi ar tēju.

-Man, lūdzu, baltmaizi ar tēju.

-Man, lūdzu, kotleti...

Šai brīdī vispārīgas ovācijas *biezajam* pasūtītājam.

-...un septiņpadsmit dakšiņas.

Notiek eksāmens. Pēkšņi atveras durvis, ienāk kāds piedzēries students un vaicā: "Vai jūs vienu ...ikh... nedaudz iedzērušu ...ikh... studentu pieņemsiet?"

Komisija apspriežas un nolemj pieņemt: "Jā, pieņemsim."
-"Zēni...ikh... nesiet iekšā!"

Onkulis vaicā studentam: "Cik eksāmenus tad tu neesi nolīcis?"

-"Ja skaita rītdienas, tad piecus."

Nomirst kāds students. Nonākot ellē, viņam tiek piedāvātas divas iespējas- doties uz studentu ellī vai uz vienkāršo. Students jautā: "Un kāda tur atšķirība?"

-"Ja Tu nonāksi vienkāršajā ellē, atnāks Bucefals un iedzīs dibenā vienu naglu, savukārt ja studentu- Bucefals atnāks pūsgada beigās ar naglu spaini."

Par ekonomistiem ...

-Kāpēc Dievs radījis ekonomistus?

-Lai uz viņu fona izceltu sinoptiķus!

(www.ass.lv)

ViA tiek veikta aptauja starp studentiem, kuriem tiek uzdots viens vienīgs jautājums: **CIK IR 2x2?**

Pirmā kursa studenti pārliecināti atbild, ka tas ir 4. Otrā kursa studenti izvelk reizināšanas tabulas un arī atbild, ka tas ir 4. Trešā kursa studenti izvelk kalkulatorus un ātri sarēķina. Ceturtie aizskrien pie saviem datoriem un sastāda nepieciešamās programmiņas aprēķiniem. Piektie nekur neskrien, tikai nosaka: "Kas mums visas skaitļu teorijas tagad no galvas būs jāzina?"

(www.ass.lv)

Stūrītis puisiem un tamlīdzīgi

- ♦ Pietiek vīrietim apprecēties, un ar viņu ir cauri....Tukša vieta.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Džentlmenis nekad nesasveicinās ar nelieti.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Vīrietim mājās obligāti jādara 3 lietas:
-jātīra sēnes
-jātīra zivis
-jāmazgā logus
(Gaidis Zeibots)
- ♦ Kad tu esi pa īstam nobriedis sievietei, tu viņu dabū.
Par to nemaz nav jādomā.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Galva jātur skaidra, lai...varētu uzņemt savas mokas kā vīrs.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Vīrieši, atcerieties!
Nelielieties ar to, ka jūsu sieva ir vislabākā: sievietes var apvainoties, bet vīriešiem var sagribēties pārbaudīt
(www.ass.lv)
- ♦ Nekas nav labāks par dzeršanu. Nevar tikai saprast, kāpēc vēlāk no tās kļūst slikti.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Džentlmenis nevar būt pazīstams ar bezkaunū.
(E.Hemingvejs)
- ♦ Ja sieviete ātri padodas vīrietim, tad tas nav viņa nopelns, bet gan visu to, kas viņai bijuši pirms viņa.
(www.ass.lv)
- ♦ Ja tu vispār esi mīlējis kādu sievieti un kādu zemi, esi īsts laimes luteklis, un, kaut arī vēlāk nomirsi, tas neko negrozīs.
(E.Hemingvejs)

Sveicam Maiju Verneru
ar stūrēšanu uz
Mūļības ostas pusi
(kāzas 13. oktobrī)

Mūsu pēdējais vārds...

Redaktore: *Kristīne Liepiņa*
pol9714@va.lv

Tehn. izpild.: *Visvaldis Valtensbergs*
pol9728@va.lv

Foto: *Jonatan Larsen*

Sumināti visi tie, kas palīdzēja avīzes tapšanā! Uz drīzu tikšanās!